

Publicerad 2007-01-26 03:48 av LadyNight

(Nutid- 20070102)

--Svarta Trådar (i våra vener)--

Tysta skrik drunknar bland mörkt kaos
När klumpen i halsen växer likt cancer
Huden längtar efter tröstande beröring
Som inte existerar i denna gråfödda värld

Tiden, mellanrummet innan nästa andetag
Är för evigt fyllt av vånda över saknaden
Ett behov av trygghet, outtalat i tystnaden
Alltför stum för minsta lilla klagande klang

Varelsen med gudomlig makt över en trasig själ
Tänder ljus i becksvarta vrår som slocknar tungt
Näthinnan blir upprepat bränd och stumt blind
En dödsdans där ingen lindring letar sig fram

Stundtals, smärtan är älskad och åtrådd
Att inte hava vetskap om annat är en säkerhet i sig
De svarta trådarna lindas tätt intill kropp och själ
I avsikt att sluka, förgöra hoppets upproriska motstånd

”Ta mig då!” Någon ger upp sitt inre för glömska
Ger sig hän till allt det som är fel och vackert brutalt
Ett livlöst leende bland liemannens välvalda harem
Och allt är så bra, så bra, kunde inte vara bättre...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LadyNight med Poeter.se id #13783 innehar upphovsrätten